

ORMAN FAKÜLTELİLER DERNEK BAŞKANIMIZIN KALEMİNDEN, FİLİSTİN DAVASI VE MAVİ MARMARA

ORFAMDER
Orman Fakülteliler Derneği

*Orman Fakülteliler Dernek başkanımızın
kaleminden, Filistin davası ve Mavi Marmara..*

Toplumda yeterli ölçüde iz bırakan ve geniş kitlelere yayılan her sosyal kuvvet, fizikte olduğu gibi kuvvet yönünde hareketi başlatır. Toplumsal karşılığı olan her niyet ve girişim kabule ve sonuca ulaşır. Zaman, mekan ve insan üçlüsü uyum

sağladığında, toplumsal değişim, tahayyülün ötesinde gerçekleşir. 10 şehidimizin ve onlarca gazimizin olduğu Mavi Marmara vakıası, Davos çıkışının ardından Filistinlilerin kaderi açısından, tabiri caizse milat olmuştur. 0 güne dek, Gazze halkı yalnızlığa terkedilmişti, Gazze'nin seçilmiş siyasi yönetimi Hamas terörist olarak anılır durumdaydı. Amerika'da, İsrail'de değil, yaşadığımız toplumun içinde dahi halklar Haması terörist biliyordu. Çünkü, seküler yayın organlarının yanında, Müslümanlık iddiasında olan, o zamanlarda tehlikesi herkesin malumu olmayan fetö terör örgütünün gazetelerinden zaman gazetesi gibi mütedeyyin Müslümanlara hitap eden ve trendi olan yayınlar, terörist yakıştırmalarını hunharca sarfediliyordu. Hamas, Gazze'de çok özel bir değişimle iktidar olurken, İsrail ve Filistin kurtuluş örgütü tarafından hunharca ve orantısız hedef alınmaya çalışılıyor, ambargo ve saldırılara maruz kalıyordu. Herşeye rağmen Gazze halkının İsrail zulmüne karşı, Haması bir kurtuluş hareketi bilmesi, bu siyasi ve askeri oluşumu başarılı kıldı. Tüm baskılara rağmen, başarılı bir yönetimi hazmedemeyen ve istikrardan korkan siyonist İsrail, 2008-2009 yıllarında Furkan savaşı esnasında Gazzeye yoğun bir şekilde saldırdı, yasak olan bombalar kullanıldı. Hastaneler okullar yerle bir edildi. Savaş hukukuna, BM kararlarına muhalif bir tavırla zalimliğin zirvesini dünyaya göstermiş oldular. Sonrasında uzun bir ambargo süreci başladı. İnsanlar açlığa terkedildi. İsrail yaptırımlarından çekinen Mısır devleti ve siyonist İsrail, Gazzeye ulaşan tüm kapıları kapatarak, Gazze'yi açık hava hapishanesine çevirmişti... Dünyanın gözü önünde, insanlık katlediliyor. Yaralılara, hastalara ilaç, pansuman malzemesi ulaşmıyordu. 21. yüzyılda Gazze de İnsanlar, açlık, susuzluk gibi durumlarla boğuşuyordu... "Mü'minler birbirlerini sevmekte, birbirlerine acımakta ve birbirlerini korumakta bir vücuda benzerler. Vücudun bir uzvu hasta olduğu zaman, diğer uzuvlar da bu sebeple uykusuzluğa ve ateşli hastalığa tutulurlar." Buhârî, Edeb 27; Müslim, Birr 66 Bir Müslüman olarak en çok rahatsız olduğum husus, çaresizlikti. Bir dertlenme, bir gayret, bir hedef, bir sebep

peşindeydim. Elhamdülillah ki, Gazzelilerin bu çaresizliği vicdan sahibi bir topluluğun hareket etmesine neden olmuştu. Tüm yolların kapandığı bir süreçte, hukuken ve fiilen sadece deniz yolunun açık olduğunu değerlendirerek, dünyanın çeşitli ülkelerinden gönüllü girişimlerle 10'a yakın gemi, Gazzeye doğru yola çıkacaktı. Türkiyeden dahil olacak 3 gemi vardı. 2 tanesi yük gemisi, bir diğeri de, daha önce adalara sefer yapan, yaşı itibariyle satışa çıkarılan ve uluslararası yolculuğa uygunluğu tartışılır bir gemi olan Mavi Marmaraydı... Organizasyon duyuruya çıktıktan kısa bir süre sonra, dünyada yankı bulmaya başlamıştı. İsrail, gemileri bombalamakla, batırmakla tehdit ediyordu. Gemiye dahil olacak, toplumda lider rolü olan Bahattin Yıldız abi de, geminin kalkacağı tarihten 15 gün önce, bir uçak düş(ürül)mesi sonucu şehid edilmişti.

Gemiye katılmak isteyen millet vekilleri son anda vazgeçirilmiş ve dünyada gerilim bir hayli yükseltilmişti. Tüm bunlara rağmen, şehadet bilinci ile Gazze deki Müslüman kardeşleri için gerekirse kurban olmaya hazır ve istekli bir topluluk yola koyulmuştu...

Gemiye binerken, adeta Çanakkale cephesine gönderilen askerler gibi, vatandaşların yanlarında getirdiği sarmalar, dolmalar, börekler, çeşit çeşit yemekler meselenin kıymetini ve duygusunu arttırıyordu.

Mavi Marmara yolculuğunun konusu, türküleri, ezgileri hep şehadet konulu olmuştur. Geminin herhangi bir yerinde karşılaşılan insanlar, bir birlerine sen şehid gibi bakıyorsun, Allah mübarek etsin gibi latifelerde bulunurdu. Farklılıklara rağmen Türkiyede çokca gördüğümüz meşrep kavgalarının zerresi dahi yaşanmadı. İstikameti ve hedefi güçlü olanların detayda kavgası olmuyor. Aslan kuş kovalamıyor. İzzet, gündemimizin kalitesini arttırıyor. Allah, emrine tabii olmuş bir topluluğa vahdeti ikram ediyor...

İki meselede heyecan taşıyorduk. Bir tanesi, 3 dakikada gemiyi ele geçireceğini iddia eden İsrail askerlerine karşı direniş, diğeri ise, Gazzeli kardeşlerimizle musafaha edeceğimiz buluşma anları...

Ve İsrail saldırılarının yakınlaşacağı haberlerini alıyoruz. Etrafımızda savaş gemileri görünüyor. Uluslararası sulardayız ama İsrailin hukuk tanımayacağını biliyoruz. Bir takım hazırlıklar daha yapıyoruz. Gemiye inmek isteyecekleri helikopter ve gemiye çıkmak isteyecekleri zodyak botlara karşı önlemler geliştirip görevlendirmeler yaptık. Binbir türlü silah ve teknolojiye sahip askerlere karşı, elimizde, ekmek kesmek için kullanılan iki adet bıçak dışında hiç bir silah yok...

Uluslararası sulardayız, gemi kendimizin ve gemide suç unsuru hiçbirşey yok. Sadece, ambargoya maruz kalmış, ihtiyaçlı Gazze halkı için ilaç ve yardım malzemeleri var. Sonuna kadar haklı durumdayız. Direneceğiz ve gemimizi siyonist, faşist ve zalim İsrail askerlerine teslim etmemeyeceğiz... Hepsinden de öte, Gazze halkının direncini kıracak bir çaresizlik ortaya koymamalıydık. Pes etmek, direnmemek, teslim olmak Gazze'nin direnişini yalnızlaştıracaktı. O sebeple imkanlar tükenene kadar direniş ortaya koyulacağına ahd edildi. Paspas ve süpürgelerin sapları çıkarıldı, geminin metal su tesisat boruları kesildi ve direnişçilerin elinde savaşacakları birer sopaları oldu. O vakte kadar gemide tüketilen maden sularının şişeleri çuvalara doldurulup, botları püskürtmeye yarayacak malzeme olarak heybelere konuldu. Somun, civata ne varsa direnişin bir parçası oldu...

Kürt kardeşlerimin direniş kültürünü yakinen gördüm. Cesur, kararlı ve bilinçlilerdi. Helikopterden incek ilk askerleri ağırlıklı Diyarbakırlı ve çevre illerden kardeşlerimiz karşılamaya talip oldular. Sonradan hidayet bulmuş, emekli asker Oğuz amcamız, olası saldırı tiplerine karşı direnecek mücahitleri bilinçlendiriyordu.

Gemide, Türkiye vatandaşı olmayan ve farklı dinlere mensup aktivistler de vardı. Onlara görev verilmedi ve en korunaklı yerlerde misafir edilmesine karar verildi.

Karanlığın yerini aydınlığa bırakmaya başladığı vakitlerde, bir sabah namazı esnasında, siyonist İsrail askerleri tüm savaş argümanlarıyla gemiye saldırı düzenlemeye başladı. Sözde eğitilmiş komandoları ile 3 dev helikopterler ve yaklaşık 30

zodyak botlar ile gemiye çıkartma yapmaya çalıştılar. 0 esnada, 3 savaş gemisi ve keskin nişancılar da saldırıya dahil oldular. İlk gelen helikopterden geminin en üst alanına inen askerleri, doğulu arkadaşlarımız paketleyip, alt kattaki güverteye ve denize fırlattılar. Kenardan gemiye yanaşan ve tırmanmak için kancalı halat fırlatan zodyaklara maden suyu şişeleri şifa oldu. Şişeleri bomba zannedip, sözde özel eğitilmiş askerlerin kaçışması görülmeye değerdi. Vileda sapı ile, üstünde 5 ayrı özellikte silah bulunduran askeri dövme unutulmaz anılar arasında kaldı. 3 askeri esir aldık. Askerlerden ikisi yaralıydı. Bir tanesinin yarası yoktu ama onun durumu diğerlerinden çok daha kötüydü. Yaşadığı korku, bağırsaklarındaki direnci kırmış ve altına yapmıştı. 3 dakikada gemiyi ele geçireceğini iddia eden, İsrail donanması, direnişimiz karşısında tam manasıyla afallamıştı. Kontrolü kaybeden İsrail yönetimi, bu sefer gemiye girmeden, etraftaki savaş gemileri, helikopterler ve botlardan silahlarla yoğun bir saldırı başlattılar. Yukarıda görevli tüm kardeşlerimizi helikopterlerle tarayarak kurşunladılar. Kimisi şehit oldu. Kimisi de ağır yaralandı. Etraftaki savaş gemisi ve botlardan geminin güvertesinde yer alan insanları ve güverteye çıkış kapılarını kurşunlamaya başladılar. İsrail ordusu tam bir cinnet hali yaşadı. Bir çok hususta mağlubiyet yaşadılar. Örneğin, gemide 24 saat canlı yayın yapılıyordu. Radyoaktif dalgalarla yayını engellediler ve öyle saldırdılar. Görüntü engellenince istedikleri gibi saldırıp, yazdıkları senaryoyu dünyaya servis edeceklerdi. Terörist diyeceklerdi. Silahları vardı. Vs vs... Her zaman yaptığını yapacaktı. Fakat öyle olmadı. Yedek frekansla tekrar canlı yayına bağlanınca, siyonist İsrailin yaptığı zalimlik ve hukuksuzluk tüm dünya tarafından en şeffaf haliyle seyredilmiş oldu. İstedikleri gibi gemiye girmeyi başaramayan askerler, karizmayı kurtarmak için cinnet haliyle kontrolsüz saldırı yapınca, bir çok şehidimiz ve yaralımız oldu. İsrailin kullandığı silahlarda bir detay daha vardı. Mermi, sert bir cisme çarpınca yeniden patlıyordu. Dolayısıyla kemikleri paramparça olmuş onlarca yaralımız vardı. Rabbimizin lutfu, gazilerimizden sonrasında

sakat kalan olmadı...

Yaralıların sayısının artması, kaptan köşküne girilip kaptanın bebeğini kaçırmaları, güverteye çıkan kapılara etraftaki gemi ve botlardan kurşun yağdırılması gibi bir çok sebeple, direniş için şartların tükendiğine kanaat getirildi ve teslim olunması kararı alındı. Elimizdeki üç rehineyi verip, kontrollü bir şekilde teslim olmuştuk. Teslim olma sürecinde önce mallarımız gaspedildi. Sonra arkadan kelepçe bağlanıp saatlerce çeşitli işkencelere tabii tutulduk. Yaklaşık 1 gün süren işkencenin ardından, Aşdod limanına yanaştık. Limanda bir grup siyonist, bayram havasında sevinçleriyle ve bel altı görüntülerle Müslümanları aşağılamaya gelmişti. Birde Türkçeyi çok iyi konuşan ve Türkiyede yetiştikleri çok net olan görevliler bizi karşıladı. Sorgu sürecinde yanıltmak ve yanlış beyanları almak için ellerinden geleni yaptılar. Limandaki sorgunun ardından kapalı kabin, demirden koltukları olan ve işkence için kullanılan bir araç ile Berşevadaki, masum ve mazlum Filistinliler için hazırlanmış yeni hapishaneye götürüldük. Hapishanenin girişinden, kalacağımız kısma kadar 10 larca dakika yolculuk yaptığımız dev bir hapishaneydi. Hücrelere atıldık. Benim yanımda bir Endonezyalı vardı. Adı Zikrullah. Çok güzel Kuran okuyan, zahid, abid ve takvalı bir müslümandı. Onunla hapis hayatı iyi olacak gibiydi. Memnun oldum. Beraber mahrec eğitimlerine başladık. Hapishaneye alışmaya çalışıyorduk. Çünkü, dünyanın bizden haberi olduğu hususunda en ufak bir fikrimiz yoktu. Çok uzun süreler hapishanede kalacağımıza ve akıbetimizin belirsizliğine kendimizi inandırmaya çalışıyorduk.

İsrailliler, öğrenci gruplarına iftihar ile tutukladıkları Müslümanları göstermek için turlar düzenliyorlardı. Bir keresinde gelen bir grup öğrenci avluda gülerek dolaşırken, yanlışlıkla olsa gerek, biri mahkumların otomatik olarak açılan kapıları açma düğmesine bastı. Avluya doğru çıkan dava arkadaşlarımızdan korkan İsrailliler nereye kaçacaklarını bilmeyip sağa sola kaçışmaya başladılar. Üstlerinde hiç birşey bulunmayan, uzun süre işkence, açlık ve susuzluğa terkedilen bir topluluktan bu derece korkuyor olmalarına şahit olmak

güzel bir duyguydu. Müslümanlardan kaçacakları ve ağaçların dile gelip arkamda yahudi var diyeceği zamanların ön izlemesi gibiydi... "Onlar, Allah'dan daha çok sizden korkarlar... Haşr 13" Bir ara Türkçe konuşan bir hanımefendinin avluda olduğunu gördüm. Konsolosluktan görevlendirilmiş. Bizlere moral vermeye gelmişti. Dünya ayağa kalktı. İnsanlar çok tepkili. Bu kadar tepkiye karşılıksız kalamazlar. Türkiye sizin için gerekeni yapıyor. Yakında çıkacaksınız inşaallah gibi cümleler kullandı. Dünyanın bir bilinç kazanması ve İsraille tepki ortaya koyması bizlere en büyük moral oldu. Hanımefendi kardeşimizin dedikleri bir zaman sonra gerçekleşti ve Berşevadan otobüslerle Telavive doğru götürüldük. Giderken, işgal edilmiş topraklarımıza bakıp, dua ve idealler üretip heybemizi doldurma gayretinde olduk. Kinimiz, ideallerimiz, davamız, direnişimiz artarak devam etmeli ki, Allah bizlere lutufta bulunsun...

Hücre ve avluları bir olmayan ve yaşayıp yaşamadığı bilinmeyen Müslümanların havaalanında bir birlerini görüp, musafaha edip sevinmeleri unutulmaz anlar arasındaydı.

Saatler sonra bir grup uçağa bindik ve yol aldık. Her zaman mensubu olmaktan gurur duyduğum ülkem ve vatanım, hiç bu kadar sevimli olmamıştı. Vatanımın olması, bir yere ait olmam, belirsizliklerden güvenli bir limana ulaşmam, toprağa secde edip Allaha şükür için büyük bir sebepti. Bir kere daha Filistinlilerin yaşadığı zorluğu ve haklı direnişlerini tefekkür ederek bastım Türkiye topraklarına...

Bizleri büyük kalabalıklar karşıladı. Kahraman olduğumuzu düşünüyorlardı. Halbuki, hakkı haykıran, vicdan sahibi ve irade gösterip sokağa çıkan o yiğit insanlardı gerçek kahramanlar...

Vicdan doğruyu dikta eder, taki şeytanlaşmış bir sevdiğin resmi perdeleyene kadar...

Üniversiteden tanıdığım, Fetö yapısında yer alan bir sınıf arkadaşım arayıp geçmiş olsun dilekleriyle beraber Filistinlilerle ilgili müspet ifadeler iletince, vahdet ve kardeşliğe sebep olma heyecanı beni daha fazla mutlu ediyordu. Herkesin ortak vicdanı olmuştu. Taki, Fethullah Gülen denilen

meczubun Mavi Marmara konulu eleştirileri gelene kadar.. İlk fitneyi Fetö ateşledi. Tertemiz bir yolculuğa kir bulaştırmak istedi. Filistinliler lehine oluşan rüzgarın yönünü değiştirmeyi hedefledi. Fetö, o vakte kadar kimsenin tartışmadığı bir oluşumdu. Paralel devlet kavramı, arka planda çatışmalar 2013 yılına denk gelse de, bu olayların zemini Mavi Marmara olayıyla başlamıştır. Mavi Marmara bir turnusol olmuştur. Toplumumuzu ve dünyayı aydınlatmıştır. Türkiyede fetönün, pkknın, faili mechul cinayetlerin sonunun başlangıcı Mavi Marmara olmuştur...

Kazanımlar, sonrasında korunamamış olsa da, Müslüman gençlerin Mısırda iktidar olması, Arap baharı hareketliliği gibi bir çok olayın tetikleyicisi de Mavi Marmaradır.

Mavi Marmarada bulunan herkesin ortak ve tekrar söylemi olarak "Mavi Marmara yoluna devam etmektedir" denilmiştir.

Mavi Marmara dünyanın beklediği ve biriktirdiği adil yaşam biçiminin vucut bulmuş hali olmuştur.

Aksa tufanı sonrası İsrailin ilk bombaladığı yerler arasında, Gazze deki Mavi Marmara anıtı yer almaktadır. Siyonist içgüdü Mavi Marmarayı hazmedememiştir. Mursinin liderliği dönemine denk gelen Gazze saldırılarında İsrail yenilgi yaşayıp, ateşkes talep etmiştir. Dengelerin değişeceği bir denklemde İsrailin yaşama ihtimali kalmamıştır. Dolayısıyla, Müslümanların, Mavi Marmara gibi etkili bir direniş ve yardımlaşma modelini ortaya koyması gerekmektedir. Dünya, eskisi gibi olmayacaktır. Gazze saldırıları, dünya sosyolojisini etkilemiştir. Çok yakında, alışılmışın dışında birçok tablo ortaya çıkacaktır. Zalim ve siyonist İsrail, Allahın izniyle yok olacaktır. İsraille destek olan diğer milletler de, bu çukurun içinde kalacaktır. Allah er yada geç nurunu tamamlayacaktır. Müslümanlar, yaşananlardan model ve ders üretmek zorundadır. Aksi halde, aynı şeyleri yaşamaktan kendimizi alıkoyamayacağımız aşikardır.

Dünyada hiçbir ölüm, mazlum çocukları ve kadınları muhafaza ederken ve Kudüs gibi mukaddes bir şehrin savunucusu olurken yaşanan şehitlik kadar kıymetli olmaz, olamaz... Dolayısıyla, Müslümanların nazarında dünyanın en iyi ölümleri Filistinde

gerçekleşti. Őehitlerin kanlarıyla, o topraklar sulandı. Bereketlendi... Artık daha da bizim oldu... Őimdi, hep beraber Kudüste fetih marşları söyleyeceğimiz ve yine beraber Mescidi aksada Şükür namazı kılacağımız günleri hayal etme vaktidir. Vakit yakındır. Sen bu vaktim dışında kalma...